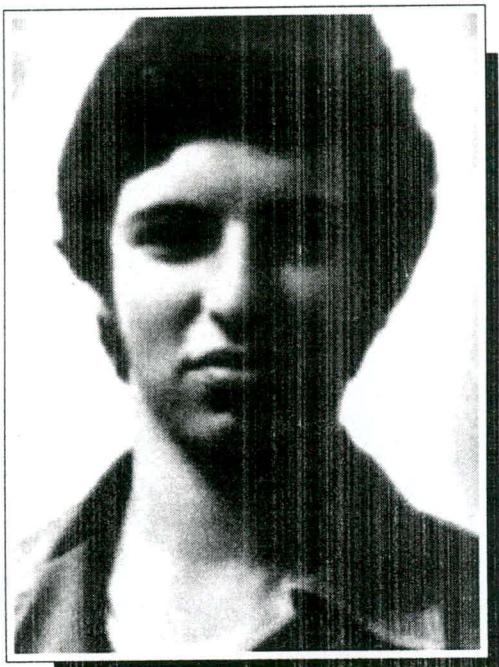

רב"ט אריאב רון ז"ל

רב"ט אריאב רון ז"ל
בן 19 בנפלו

בן אילנה ודוד

נולד בחדרה

ב-ו' בכסלו תשכ"א , 23/11/1960

התגייס ב-נובמבר 1978

נפל בעת שירותו

ב-י' בשבט תש"מ , 28/1/1980

שרת בחיל האוויר

מקום נפילה: סיני

באזור: סיני ותעלת סואץ

נקבר בחדרה

הותיר הורים ואח

קורות חיים

בן אילנה ודוד, נולד ביום ו' בכסלו תשכ"א (23.11.1960) בחדרה. משחר ילדותו בלט רון באופיו ובעצמאותו, ידע מה רצונו ועמד על דעתו. הוא היה בעל יכולת ריכוז גבוהה, זכר סיפורים שהוקראו לו וידע לחזור עליהם בעל-פה. כשנולד אחיו, היה רון כבן שנתיים, ובניגוד לרוב הילדים הנתקפים ברגש קנאה בתינוק החדש, התייחד רון בגישתו האחראית ובאהבתו לאחיו הצעירים. אהבה זו התפתחה והתחזקה והייתה שרירה וקיימת עד יום נפילתו.

כשהיה רון בן חמש, יצאה המשפחה לסינגפור לרגל שליחות שנשלח אביו למלא מטעם עבודתו. רון השתלב היטב בחיים החדשים והיה מוקסם ממראות העולם שנגלה לו. הוא הלך לגן ילדים אמריקני, ולמד בו ראשית כתיבה וקריאה בשפה האנגלית ואחר-כך הוסיף להשתלם בשפה זו. לאחר שחזרה המשפחה לארץ התקבל רון לבית-הספר היסודי "קפלן" בחדרה, וסיים בו את לימודיו היסודיים. למרות הקשיים שנתקל בהם בתחילה, מאחר שלא ידע קרוא וכתוב בעברית ברמה של שאר הילדים, התגבר רון על מגבלה זו והשלים את החסר במהירות. לאחר סיום הלימודים היסודיים, הוא עבר לבית-הספר התיכון בחדרה, וסיים בו את לימודיו במגמה הריאלית.

שתי אהבות היו לרון: הקריאה בספרים והים. הוא נהג לקרוא שעות ארוכות, לפעמים אל תוך הלילה, בלא ליאות. הוא קרא בעברית ובאנגלית ותמיד היה מוקף בספרים. אהבתו לים התחילה עוד בסינגפור, שבה הוא למד בקורס לשחייה שבסיומו נערך מבחן. על הנבחנים היה לשחות חמש מאות מטרים, ורון בן השבע לא מיהר. הוא שחה בנחת, סיים בין

רב"ט אריאב רון ז"ל

האחרונים, אך יצא מן המים רענן ועירני. כשהיה בן שש-עשרה קשר רון את אהבתו לים בצלילה. הוא עבר קורס צלילה תת-מימית במפרץ נעמה, ויצא לו שם של צוללן מעולה. המדריכים ציינו לשבח את שיקוליו הנכונים ואת התנהגותו בעת השהייה במעמקי הים. רון גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1978 והוצב בחיל-האוויר. לאחר הטירונות סיים בהצטיינות קורס והיה למפעיל נשק נגד מטוסים. הוא היה חייל טוב, נאמן ומסור. את תפקידיו ביצע בלא דופי והיה חביב על חבריו ועל מפקדיו. כשהתבקש ללכת לקורס קצינים, סירב רון כי לא שאף לקריירה צבאית. הוא נשלח לקורס סמלים וסיימו כחניך מצטיין.

ביחידתו נחשב רון כמפקד טוב, מקובל וחביב על פקודיו ועל מפקדיו. מפקדו שהתאכזב מסירובו להישלח לקורס קצינים, אמר עליו: "צה"ל מאבד קצין מעולה עקב סירובו של רון להיות קצין".

ביום י' בשבט תש"ם (28.1.1980) נפל רון בעת שירותו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית-העלמין הצבאי בחדרה. הוא השאיר אחריו הורים ואח.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה, כתב מפקדו: "רון הגיע ליחידה לאחר הכשרה בבית-הספר לנ"מ כמש"ק. זמן קצר מאוד לאחר בואו ליחידה, התברר כי הוא מסוגל להיות ממלא מקום מפקד צוות תותח בסוללה שלו. הוא מונה לכך, אף שהיו מש"קים בכירים ממנו, דבר המעיד על כישוריו. כחצי שנה לאחר בואו נשלח לקורס סמלים, הקורס הבכיר ביותר ממקצועו. רון סיים את הקורס בציון הגבוה ביותר מכל משתתפים. הוא חזר ליחידה, מונה כמפקד צוות תותח ומילא את תפקידו בצורה הטובה ביותר. רון היה מעורב בכל הנעשה ביחידה, היה מקובל על מפקדיו ועל פקודיו. היה חייל שצה"ל זקוק לרבים כמותו...".

רון אריאב

רון נולד בבית אליעזר. בגיל חמש לערך עבר עם המשפחה לסינגפור, במשלחת של צה"ל. שנתיים ימים שהתה המשפחה בסינגפור ורון למד שם בבית הספר האמריקאי, ושפת הלימוד היתה אנגלית. בשובו לחדרה למד בביה"ס הממלכתי "קפלן" ומשם עבר ללמוד בביה"ס התיכון העיוני בחדרה בסיום לימודיו בביה"ס התיכון התגייס לצה"ל היה זה בראשון בנובמבר 1978. חיל האויר רצה בו, אולם הוא בחר את חיל הים. מאחר שכושרו הגופני לא סיפק את צרכי חיל הים, עבר לשרת בחיל התותחנים. תקופה קצרה לאחר שסיים בהצטיינות קורס סמלי נ"מ, בב' בשבט תש"ם (28.1.1980) קופדו חייו בתאונה טרגית, במחנה.

רון אריאב

ל ד מ ו ת ו

"תשע עשרה שנות חיים. משך זמן כל כך קצר ויחד עם זאת

מלא ועשיר בחוויות ובמעשים. רון לא היה בולט במיוחד

בסביבתו ובחברה, אך היה בו הרבה מעבר לילד רגיל והיה

יחידי ומיוחד. עוד בהיותו תינוק בלט אופיו העצמאי, ידע

מה רצונו ועמד על דעתו. בן שלושה חודשים היה כשסרב

לאכול בעזרת כפית ורצה רק בקבוק. בן שבעה חודשים סירב

לאכול דיסה (אותה לא אכל עוד מעולם) והעדיף לאכול לחם.

רון בלט בקשב הרב שלו וביכולת ריכוז גבוהה. בן שנתיים

היה כשידע לחזור בע"פ על סיפורים שקראו בפניו מספרי

ילדים, והגיב על כל שינוי במילים או ניסיון לקצור דרך.

בהיר שער וכחול עינים היה וכל כולו מחמדים, זוג עינים

גדולות פקוחות בהתבוננות אל העולם שמסביב, לשונו עשירה

וברורה, שפה הנקראת בפי כל "עברית של שבת", אותה רכש

תוך האזנה לסיפורים ושיחות עם אמא. מעולם לא דיבר בשפה

ילדותית ותמיד דיברו צלול וברור.

רון אריאב

עד גיל חמש לערך היה לרון אבא של שבת, כי האב, איש

צבא קבע, שירת לרוב הרחק מן הבית. אחיו גיל נולד

כאשר רון היה בן שנתיים ושלושה חודשים, ואותו אהב מאוד,

דאג לו, טפל בו, והגן עליו כאשר חשב שמישהו מאיים עליו.

היתה זו אהבה, שלא נס ליחה אפילו בשנים מאוחרות, מלווה

בגאווה על כל הישג של אחיו.

בן חמש ורבע שנים היה רון כאשר נסעה המשפחה

לסינגפור, במסגרת משלחת של צה"ל, עולם חדש ושונה לגמרי.

עולם שהקסים את רון והוא השתלב בו יפה. הלך לגן

בביה"ס האמריקאי, שם למד קריאה וכתיבה. רון קרא וכתב

באנגלית עוד לפני שקרא וכתב בעברית. גם כאשר חזרנו לארץ

המשכנו לטפח את האנגלית, ובהיותו בתיכון קרא בעברית

ובאנגלית באותה מידה של הבנה ובאותו קצב. רון התמודד

בהצלחה עם הילדים דוברי האנגלית בביה"ס, והיה בין

התלמידים הבולטים.

להערכה מיוחדת זכה כאשר, יום אחד, הפילו ילד וגלגלו

רון אריאב

מראש גבעה בחצר ביה"ס האמריקאי. הוא נכנס לכיתה (ילד בכיתה א') ולא אמר מילה, אך חוורון פניו הסגירו. כתגובה לשאלת המורה אמר כי נפל, וכי כואבת לו הכתף. בצילום שנעשה לו התברר כי שבר את עצם הברית. מאוחר יותר, בפגישה עם מנהל ביה"ס אמר המנהל כי אם כל הילדים הישראלים הם כאלה, ברור לו לגמרי מדוע יש לנו הצבא הטוב ביותר במזרח התיכון.

השיבה הביתה לא היתה קלה. שוב צריך היה להתמודד עם קריאה וכתובה, והפעם בעברית, כאשר לכל התלמידים יתרון של שנתיים לגביו (הוא חזר לכיתה ג'). גם על משוכה זו התגבר. היה תמיד יסודי מאוד ומעמיק מאוד בעבודתו. יתכן שלא תמיד הכין הכל, אבל כאשר הכין עבודה, היתה זו העבודה הכוללת והמקיפה ביותר שניתן לעשותה. שתי אהבות גדולות היו לרון. האחת - קריאת ספרים, השניה - הים.

קצב הקריאה שלו היה מדהים. אפשר היה למצוא אותו

רון אריאב

קורא עד לשעות הקטנות של הלילה. כיון שקרא בשתי שפות, היה בעצם מוקף תמיד ספרי קריאה. אם גמר ספר בעברית מצא מיד ספר באנגלית. גם בתקופת שירותו הקצרה בצה"ל, ואפילו בתקופת הטירונות לא אז ללא ספר.

אהבתו השנייה היתה הים. עם השחיה ניסה להתמודד עוד בהיותו בסינגפור. כמובן שהשלב ההגיוני היה קורס שחיה, שבסיומו נערך מבחן בו נתבקשו הילדים (רון היה אז בן שש) לשהות עם בגדים במים, להחלץ מהם בתוך המים ואחר כך לשחות 500 מטר. רון עמד במשימה בכבוד ויצא מן הבריכה כאילו לאחר טיול נעים ואיטי.

בן שש עשרה קשר את אהבתו לים בצלילה. הוא עבר קורס צלילה תת - ימית בנעמה (אופירה) וגם כאן הוכיח כי הוא טוב מאחרים. הראשון מבין כל חברי קבוצתו שהורשה ללוות צולל אחר היה רון, והמדריכים צינו לשבח את שיקוליו הבריאים והנכונים, העניין וההתפעלות שגילה, יחד עם חוש בקורת וזהירות.

רון אריאב

משולבים אצלו יחד היו העזה גדולה, סקרנות בריאה, ורצון להתמודד עם הבלתי ידוע עם זאת חוש בקורת וזהירות. לא היה "שוויצר", שצריך להוכיח את יכולתו ללא הבחנה. שילוב תכונות אלה קסמו לאנשי חיל האויר, כאשר עבר רון את המבדקים לקורס טיס, והם לא הרפו ממנו גם כאשר חזר רון שוב ושוב על סרובו לשרת בחיל האויר.

רון רצה ללכת לחיל הים, לקורס חובלים. הוא עבר בהצלחה את כל המבחנים, הגיע לגבוש, אולם כאן לא עמדו לו יתרונותיו. לא עזרו לו הידיעות הנרחבות שלו במתימטיקה (גם מורהו בתיכון אמר שרון הינו מקורי ביותר בחשיבתו המתימטית), לא עזרה לו העובדה שהוא צוללן מוסמך בעל שני כוכבים, לא עזרה לו שחייתו וכושר שהייתו במים. מה שהיה בעוכריו - כושרו הגופני שלא עמד לו במסע האלונקות מעתלית לבית אורן. גם לא עזרו לו כוח הרצון וההתמדה שלו, והעובדה שלא נשבר בימים הראשונים של הגבוש והמשיכו עד הסוף.

רון אריאב

חששנו ממשבר אמון בין רון לבין הצבא לאחר מכן.

אולם גם כאן הוכיח רון את אישיותו השלמה ובגרותו.

המסקנה אליה הגיע - שאינו רוצה להיות קצין בביחידת נ"מ

אליה הוצב, אך יחד עם זה עשה את עבודתו ומילא חובותיו

ותפקידו על הצד הטוב ביותר. למרות נסיונות שכנוע רבים

מצד מפקדיו, כולל המג"ד, סרב ללכת לקורס קצינים. המג"ד,

באחת השיחות עימנו אמר: "בסרובו של רון ללכת לקורס

קצינים, איבד צה"ל את הסכוי לקבל קצין מעולה." למרות

סרובו ללכת לקורס קצינים, נשלח רון מגדוד הנ"מ לקורס

סמלים, אותו סיים בהצטיינות.

בגדוד נ"מ זה מצא רון את מותו בתאונה טרגית. הבחור

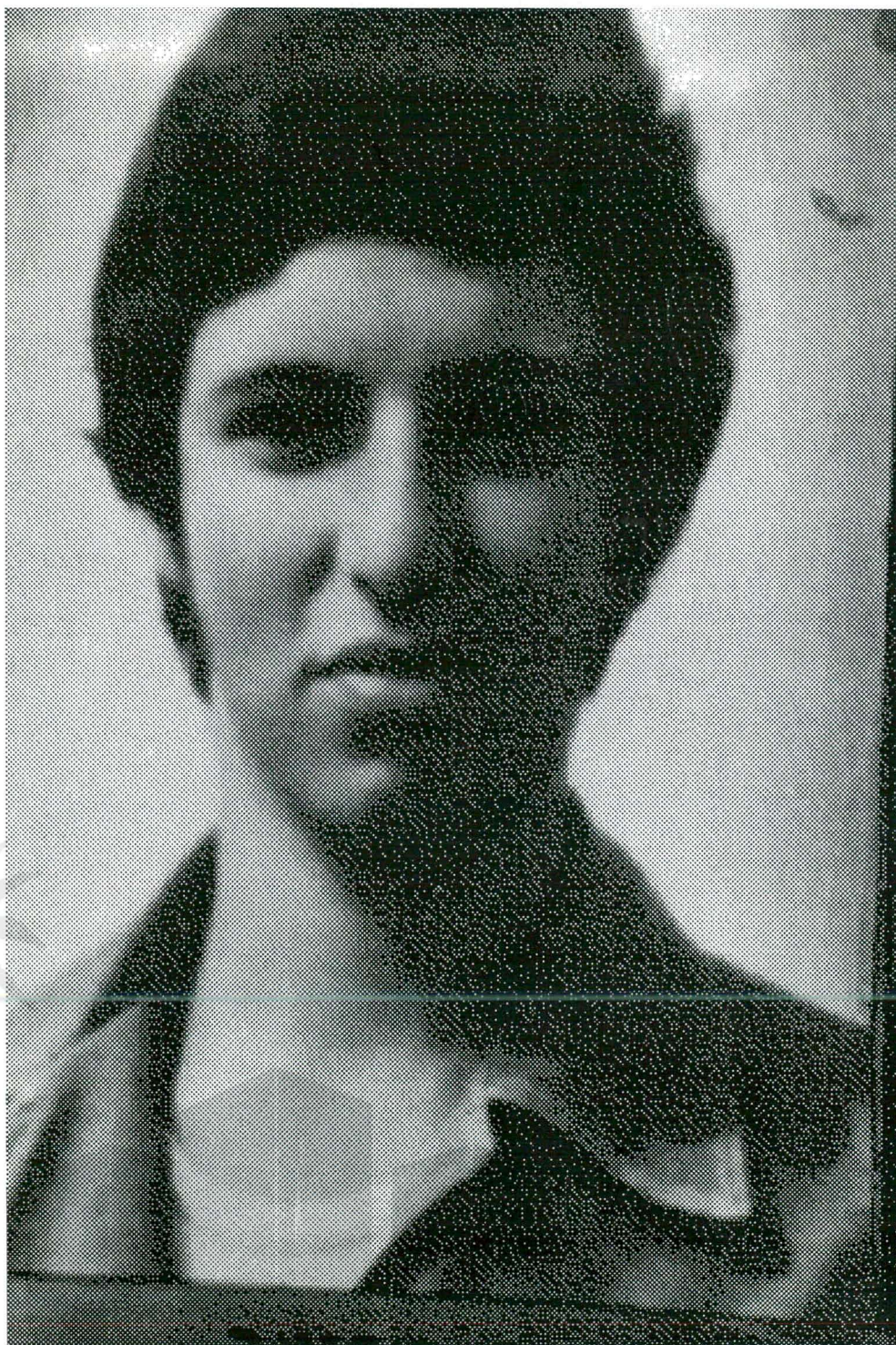
אוהב החיים ומלא שמחת החיים איננו, ולא ישוב עוד לעולם.

יד לבנים - חדרה

רון אריאב

בן אילנה ודוד אריאב

23/11/60
28/01/80

ד' בכסלו תשכ"א
י' בשבט תש"ם

נולד ביום
נפל ביום